

ORDONANȚA TRIBUNALULUI (CAMERA DE RECURSURI)
12 iulie 2007

Cauza T-252/06 P

Marie-Yolande Beau
împotriva
Comisiei Comunităților Europene

„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Boală profesională —
Recurs vădit inadmisibil — Recurs vădit nefondat”

Textul integral în limba franceză . . . . . II-B-1 - 63

Obiectul: Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 28 iunie 2006, Beau/Comisia (F-39/05, RecFP, p. I-A-1-51 și II-A-1-175), prin care recurenta urmărește anularea acestei hotărâri

Decizia: Respinge recursul. Doamna Beau va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisie.

Sumarul ordonanței

*1. Funcționari — Securitate socială — Asigurare de accidente și de boală profesională — Boală profesională — Noțiune
(Statutul funcționarilor, art. 73; Reglementarea privind asigurarea împotriva riscurilor de accident și de boală profesională, art. 3)*

*2. Recurs — Motive — Apreciere eronată a faptelor — Inadmisibilitate — Controlul Tribunalului în raport cu aprecierea probelor — Excludere, cu excepția cazurilor de denaturare
[Statutul Curții de Justiție, anexa I art. 11 alineatul (1)]*

1. Noțiunea de boală profesională nu se limitează la cazurile în care invaliditatea funcționarului își are originea exclusivă în exercitarea funcțiilor acestuia, ci se poate aplica atunci când invaliditatea rezultă din agravarea unei boli preexistente a cărei origine este diferită. Cu alte cuvinte, dacă agravarea unei boli preexistente, determinată de exercitarea funcțiilor în cadrul Comunităților, a condus la imposibilitatea unui funcționar de a continua să își exercite funcțiile, invaliditatea trebuie considerată efectul unei boli profesionale.

Pentru ca autoritatea împuternicită să facă numiri să poată da curs cererii unui funcționar de recunoaștere ca boală profesională a agravării afecțiunii, trebuie în mod necesar, dacă este cazul, pe baza concluziilor comisiei medicale, dacă a fost solicitată sesizarea acesteia, ca autoritatea împuternicită să facă numiri să constate o astfel de agravare atunci când apreciază temeinicia unei astfel de cereri. În consecință, caracterul temporar al agravării unei boli, ca urmare a căruia această agravare a încetat și, prin urmare, nu mai poate fi constatată atunci când autoritatea menționată se pronunță cu privire la cererea de recunoaștere a bolii profesionale menționată, nu este indiferent. Într-adevăr, întrucât autoritatea împuternicită să facă numiri nu poate constata agravarea menționată la data

când se pronunță cu privire la aceasta, ea nu poate recunoaște că funcționarul vizat este afectat de o boală profesională.

(a se vedea punctele 36, 41 și 42)

Trimitere la:

Tribunal, 26 septembrie 1990, F/Comisia, T-122/89, Rec., p. II-517, punctul 14;
Tribunal, 23 noiembrie 2004, O/Comisia, T-376/02, RecFP, p. I-A-349 și II-1595,
punctele 68, 72 și 73

2. Prima instanță, în speță Tribunalul Funcției Publice, este singura competentă, pe de o parte, să constate situația de fapt, cu excepția cazurilor în care o inexactitate materială a constatărilor sale ar rezulta din înscrisurile din dosar care i-au fost adresate, și, pe de altă parte, este singura competentă să aprecieze această situație de fapt. Prin urmare, aprecierea situației de fapt nu constituie o chestiune de drept care ar fi supusă, ca atare, controlului Tribunalului, în calitatea acestuia de instanță de recurs, sub rezerva denaturării probelor prezentate Tribunalului Funcției Publice. O astfel de denaturare trebuie să fie vădită în raport cu înscrisurile din dosar, fără a fi necesar să se procedeze la o nouă apreciere a situației de fapt și a probelor.

(a se vedea punctele 45-47)

Trimitere la:

Curte, 28 mai 1998, New Holland Ford/Comisia, C-8/95 P, Rec., p. I-3175,
punctul 72; Curte, 6 aprilie 2006, General Motors/Comisia, C-551/03 P,
Rec., p. I-3173, punctul 54; Curte, 21 septembrie 2006, JCB Service/Comisia,
C-167/04 P, Rec., p. I-8935, punctul 108